

3. Programación de código embebido en linguaxes de marcas	2
3.3 Funcións	2
Sintaxe	2
3.3.1. Funcións integradas	2
3.3.2. Funcións definidas polo usuario.....	3
Parámetros das funcións	3
Pasar parámetros por referencia.....	4
Parámetros por defecto	5
Dolvendo valores.....	5
3.3.3. Funcións dentro de funcións.....	6
3.3.4. Funcións variables	6
3.3.5. Incluír funcións: include e require	7

3. Programación de código embebido en linguaxes de marcas

3.3 Funcións

Unha **función** é un **conxunto de instrucións para levar a cabo unha tarefa determinada**. A función pode levar un conxunto de **parámetros de entrada e devolver un valor como resultado** da súa execución. En PHP existen **funciones integradas**, é dicir, funciones que **forman parte da librería de PHP**. Tamén existe a **posibilidade de definir funciones por parte do usuario**. A continuación estudaranse estes dous tipos de funcións.

Os **nomes das funcións** seguen as mesmas regras dos identificadores de PHP, é dicir, deben comezar por unha letra ou un guión baixo (_) e o resto de caracteres poden ser letras, números ou guións baixos (pódense utilizar caracteres non ingleses como acentos, eñes, etc), pero os nomes de funcións non distinguen entre maiúsculas ou minúsculas.

Sintaxe

Unha función defínese coa seguinte sintaxe:

```
<?php
function foo ($arg_1, $arg_2, ..., $arg_n)
{
    echo "Funcion de exemplo.\n";
    return $retval;
}
?>
```

3.3.1. Funcións integradas

Son un amplo conxunto de funcións que forman parte da librería PHP. Estas funcións utilízanse indicando o seu nome e especificando a lista de parámetros, en caso de requirilos, e procesando o valor devolto, en caso de devolvelo. As funcións integradas poden ser de distinto tipo: manexo de arrays ou cadeas, manexo de datas, funcións HTTP ou de acceso a bases de datos, entre outras.

Un exemplo sinxelo de uso de funcións integradas podería ser a chamada á función `strlen` pasándolle como parámetro unha cadea, e procesando o valor devolto, é dicir, o número de caracteres da cadea, imprimíndoo por pantalla mediante unha sentencia `echo`, tal como se viu na actividade 2 da presente unidade didáctica.

Dado que o número de funcións integradas é elevado, e que se engaden novas funcións en cada versión de PHP, neste módulo soamente se estudarán as funcións máis importantes

involucradas nunha aplicación web con acceso a bases de datos. Polo tanto, ao longo das restantes actividades das unidades didácticas iranse describindo e utilizando as funcións na medida que fagan falta.

3.3.2. Funcións definidas polo usuario

O programador pode definir as súas propias funcións, indicando o código PHP que desexa que se execute cando sexan chamadas.

Para a creación dunha función usarase a seguinte sintaxe:

Sintaxe da creación dunha función

```
function nomeFunción()  
{  
    Código que será executado  
}
```

O nome da función debe reflectir o que a función fai. O nome da función pode comezar cunha **letra ou un guión baixo**, pero non un número.

No seguinte exemplo defínese unha función que imprime o nome dunha persoa:

Exemplo de creación dunha función

```
<?php  
function imprimeNome()  
{  
    echo "Víctor";  
}  
  
echo "O meu nome é ";  
imprimeNome();  
?>
```

Resultado do exemplo anterior:

Resultado do exemplo de creación dunha función

O meu nome é Víctor

Parámetros das funcións

A información pode suministrarse ás funcións mediante a lista de parámetros, unha lista de variables e/ou constantes separadas por comas.

PHP soporta pasar parámetros por valor (o comportamento por defecto), por referencia, e parámetros por defecto.

No seguinte exemplo mostraranse distintos nomes co mesmo apelido:

Exemplo de función con parámetros

```
<?php  
function imprimeNomeApel($fnome)  
{  
    echo $fnome . " López.<br>";  
}  
  
echo "A miña amiga chámase ";  
imprimeNomeApel("Carmen");  
echo "A irmá da miña amiga chámase ";  
imprimeNomeApel("Leticia");  
echo "O irmán da miña amiga chámase ";  
imprimeNomeApel("Javier");
```

```
?>
```

O exemplo anterior produce o seguinte resultado:

Resultado do exemplo de función con parámetros
--

A miña amiga chámase Carmen López A irmá da miña amiga chámase Leticia López O irmán da miña amiga chámase Javier López

Exemplo de función con dous parámetros, onde o segundo parámetro é un signo ortográfico:

Exemplo de función con dous parámetros
--

<pre><?php function imprimeNomeApel(\$fnome, \$signoOrtografico) { echo \$fnome . " López" . \$signoOrtografico . "
"; } echo "A miña amiga chámase "; imprimeNomeApel("Carmen", " "); echo "A irmá da miña amiga chámase "; imprimeNomeApel("Leticia", "!"); echo "O irmán da miña amiga chámase "; imprimeNomeApel("Javier", "?"); ?></pre>

O exemplo anterior produce o seguinte resultado:

Resultado do exemplo de función con dous parámetros

A miña amiga chámase Carmen López. A irmá da miña amiga chámase Leticia López! O irmán da miña amiga chámase Javier López?
--

[Pasarlle parámetros por referencia](#)

Por defecto, os parámetros dunha función pásanse por valor (de maneira que se cambias o valor do argumento dentro da función, non se ve modificado fóra dela)/dela). Se desexas permitir a unha función modificar os seus parámetros, debes pasalos por referencia.

Se queres que un parámetro dunha función sempre se pase por referencia, podes antepor un ampersand (&) ao nome do parámetro na definición da función:

```
<?php
function add_some_extra(&$string)
{
    $string .= ' e algo mais.';
}

$str = 'Esto é unha cadea, ';
add_some_extra($str);
echo $str; // Mostra 'Esto é una cadena, e algo mais.'
?>
```

Parámetros por defecto

En PHP pódense definir funcións con argumentos predeterminados, de maneira que se na chamada á función non se envía un argumento, a función asume un valor predeterminado. Loxicamente, os argumentos predeterminados deben ser os últimos na lista de argumentos, para evitar ambigüidades.

Os argumentos predeterminados establécense na definición da función, igualando o nome do argumento ao seu valor predeterminado.

O exemplo seguinte mostra unha función que calcula diferentes tipos de media (aritmética, xeométrica, harmónica). Os argumentos da función son os números cuxa media se debe calcular e o tipo de media a calcular. No exemplo, o tipo de media predeterminado é a media aritmética.

```
<?php
// ESTA ES LA DEFINICIÓN DE LA FUNCIÓN calculaMedia
function calculaMedia($arg1, $arg2, $arg3 = "aritmética")
{
    if ($arg3 == "aritmética") {
        $media = ($arg1 + $arg2) / 2;
    } elseif ($arg3 == "geométrica") {
        $media = sqrt($arg1 * $arg2) / 2;
    } elseif ($arg3 == "armónica") {
        $media = 2 * ($arg1 * $arg2) / ($arg1 + $arg2);
    }
    return $media;
}

// ESTO SON EJEMPLOS DE USO DE LA FUNCIÓN calculaMedia
$dato1 = 12;
$dato2 = 16;
// EL TERCER ARGUMENTO INDICA EL TIPO DE MEDIA A CALCULAR
$media = calculaMedia($dato1, $dato2, "geométrica");
print "<p>La media geométrica de $dato1 y $dato2 es $media.</p>\n";
// AL NO PONER EL TERCER ARGUMENTO, LA FUNCIÓN DEVUELVE LA MEDIA ARITMÉTICA
$media = calculaMedia($dato1, $dato2);
print "<p>La media aritmética de $dato1 y $dato2 es $media.</p>\n";
?>
```

Devolvendo valores

Os valores retórnanse usando a instrución opcional return. Pode devolverse calquera tipo de valor, incluíndo listas e obxectos.

```
<?php
function square ($num)
{
    return $num * $num;
}

echo square (4);    // mostra '16'.
?>
```

Non se pode devolver múltiples valores desde unha función, pero un efecto similar pódese conseguir devolvendo unha lista.

3.3.3. Funcións dentro de funcións

Calquera instrución válida de PHP pode aparecer no corpo da función, incluso outras funcións e definicións de clases.

Por exemplo funcións dentro de funcións:

```
<?php
function foo()
{
    function bar()
    {
        echo "I don't exist until foo() is called.\n";
    }
}
/* We can't call bar() yet
   since it doesn't exist. */
foo();
/* Now we can call bar(),
   foo()'s processesing has
   made it accessible. */
bar();
?>
```

PHP non soporta a redefinición (sobrecarga) de funcións previamente declaradas.

3.3.4. Funcións variables

PHP soporta o concepto de funcións variable, isto significa que se unha variable ten un paréntese engada ao final, PHP buscará unha función co mesmo nome que a avaliación da variable, e tentará executala. Entre outras cousas, isto permite implementar retrochamadas (callbacks), táboas de funcións e demais.

As funcións variables non funcionarán con construcións da linguaxe, tal como *echo()*, *print()*, *unset()*, *isset()*, *empty()*, *include()*, *require()* e derivados. Necesitarase usar unha función propia para utilizar calquera destes construtores como funcións variables.

```
<?php
function foo()
{
    echo "In foo()<br>\n";
}
function bar($arg = '')
{
    echo "In bar(); argument was '$arg'.<br>\n";
}
```

```
// This is a wrapper function around echo
function echoit($string)
{
    echo $string;
}
$func = 'foo';
$func();          // This calls foo()
$func = 'bar';
$func('test');   // This calls bar()
$func = 'echoit';
$func('test');   // This calls echoit()
?>
```

3.3.5. Incluir funcións: include e require

Cando as funcións se atopan nun ficheiro e se queren utilizar noutro ficheiro diferente, é necesario referenciar ao ficheiro que contén as funcións mediante a función integrada `require_once()`. Por exemplo, se as funcións están no ficheiro `a.php`, e se desexa utilizalas no ficheiro `b.php`, en `b.php` será necesario chamar á función `require_once('a.php')`;

■ Exercicios.